

For det andet – og vel helt afgørende for den endelige besvarelse – kan afgørelse overhovedet ikke træffes uden, at landets advokaters aktiviteter, såvel i retten som udenfor retten, nøje registreres, undersøges og kartotekføres. Det er ganske vist retten, der skal træffe bestemmelse om en bestemt forsvarer kan antages eller skal udelukkes, men da politiets begæring naturligvis må motiveres af dommeren kan få et beslutningsgrundlag, forudsætter bestemmelsen for overhovedet at kunne anvendes, at der fra politiets side foreligger, i relation til den konkrete sag, belastende materiale om vedkommende forsvarer. Hvis et sådant materia-

le ikke er tilvejebragt, kan afgørelsen kun træffes på løse rygter, avislæsning og vage fornemmelser. Et sådant beslutningsgrundlag er ikke acceptabelt.

For at gøre det helt klart:

Udelukkelse ud fra kriteriet statens sikkerhed kan kun træffes på sagligt grundlag, hvis politiet foretager en intensiv og løbende registrering af landets advokater (hvilket i øvrigt ikke er lovligt).

Denne registrering er ikke blot for landets advokater, men for retssystemet i det hele, for høj en pris at betale for at få indført en bestemmelse, der alligevel kun bliver aktuel en gang hvert 10. år.

22/2 1978

J. Schultz-Lorentzen